

ENDYMION A SELENÉ

Endymion bol krásny mladík, do ktorého sa zamilovala bohyňa Mesiaca, Selené. Zeus ho však odsúdil k večnému spánku a dal ho odniesť do Kárie v Malej Ázii. „Tam ho potom Selené každú noc navštevovala. Keď sa na svojej púti po nebeskej klenbe dostala na horu Latmos, spustila sa do hlbokkej jaskyne, kde Endymion spal, a snažila sa ho bozkom prebudiť. Pretože sa jej to nikdy nepodarilo, bola vždy smutná a smutné bolo a zostalo i jej svetlo, ktorým zalieva zem. Neutešilo ju ani to, že Zeus vyslyšal jej prosbu a daroval spiacemu Endymionovi večnú mladosť“.³⁴

Ako zvláštne znie táto stará grécka báj! Krásny mladík, ktorý je milencom bohyne Mesiaca: dostane večnú mladosť, ale večne spí. Ako prišli starí Gréci k takým podivuhodným obrazom?

Za kov Mesiaca sa v staroveku považovalo striebro. Pokusy Lily Koliskovej preukázali opodstatnenosť tohto starého spájania striebra s Mesiacom.¹⁴¹ „Experimenty ukázali, že pribúdajúca a ubúdajúca sila mesačného svetla pôsobí až do tmavej komory na roztoky striebra“.³⁷⁷

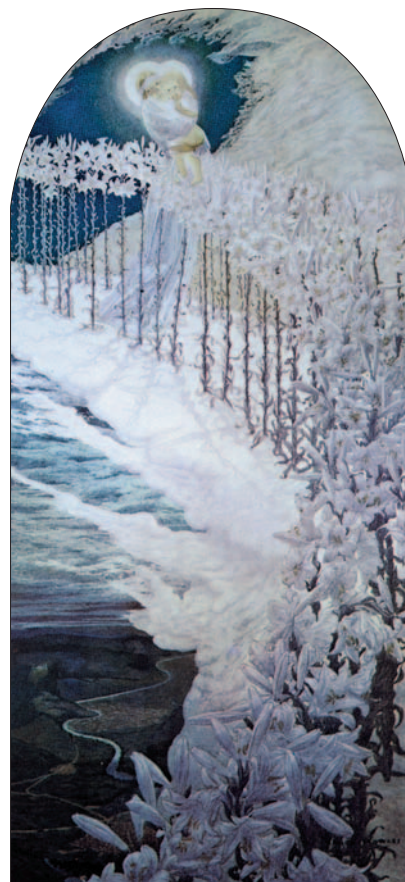
A ako pôsobí striebro v ľudskom organizme? Na jednej strane, ako sme už povedali, zintenzívňuje životné procesy, „podporuje regeneráciu“ - a „zároveň sa dostavuje silný sklon k spavosti“.²⁶⁹ **Mesiace pôsobí v živých organizmoch prostredníctvom striebra: omladzuje a uspáva!** A čím má kto užší vzťah k Mesiacu, tým silnejšie sa uňho tieto vlastnosti prejavujú. Aj v prvých rokoch po narodení, keď je človek takpovediac v rukách lunárnych bytostí, väčšinu času prespí, ale odohrávajú sa v ňom tie najintenzívnejšie rastové, životné procesy.

Čo tu máme pred sebou v mytológiách staroveku, to nie je žiadna voľná hra fantázie; je to ozajstný *system poznatkov*, vyjadrený v obraznej podobe! Tento systém poznatkov sa čiastočne prekrýva s poznaním, ku ktorému inými cestami prichádza moderná veda, a čiastočne ho aj presahuje. Je očividne dielom inteligencie, no nie ľudskej, ale anjelskej, pretože pochádza z čias, keď ľudstvo ešte vôbec nepoznalo nič také ako vedec-ké myslenie!

Dnešná religionistika nie je v stave ani definovať mýtus. Mýtus je pre ňu ľubovoľné posvätné rozprávanie, trebárs aj vymyslené. **Pravý mýtus zobrazuje nadmyslové, ale reálne deje!** To podstatné na ňom je to, že si ho nevymysleli ľudia. Materialistická religionistika nedokáže rozlíšiť medzi mýtom a obyčajnou fantáziou, práve tak ako psychológia nie je v stave definovať, aký je rozdiel medzi zdravým náboženským zážitkom a patologickým sebaklamom a halucináciou. Vnímanie duchovných bytostí sa jej musí javiť rovnako ako psychóza. Pravá náboženská skúsenosť, z akej vzišli aj mýty, sa od fantázie líši tým, že sa vzťahuje k duchovným skutočnostiam nezávislým od nášho vedomia; k princípom, ktoré reálne pôsobia ako tvorivé sily vonku vo svete.



Anne-Louis Girodet de Roucy-Trioson: *Spiaci Endymion*, 1793.



Carlos Schwabe: *Panna s Faliami*, 1897.